

LUONTOSelvitys

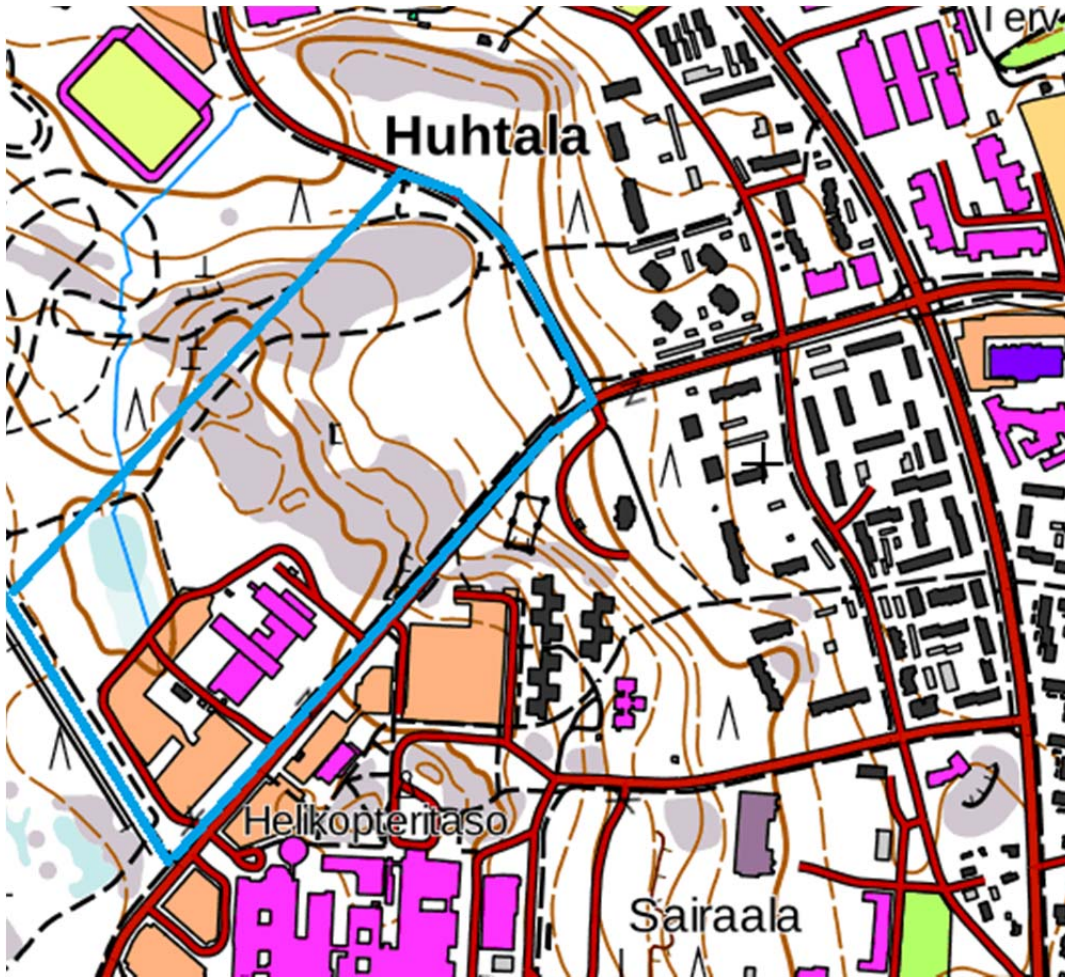
HUHTALA, KORTTELIT 30 JA 31, KOSKENALANTIE

SEINÄJOEN KAUPUNKI
2020

1. YLEISTÄ

Tämän luontokartoituksen tarkoituksena oli selvittää, esiintyykö Seinäjoella, Koskenalantien luoteispuolella, sellaisia luontoarvoja, jotka olisi huomioitava alueen maankäyttöä suunniteltaessa. Tutkitun alueen sijainti on osoitettu **kartoissa 1 ja 2**. Kartoituksen teki luontokartoittaja Hannu Tuomisto FM marras-huhtikuussa 2020. Lisäksi käytettiin alueelta aikaisemmin tehtyjä havaintoja (Tuomisto, H. julkaisematon). Tutkitun alueen pinta-ala on noin 20 hehtaaria.

Kartta 1. Tutkitun alueen sijainti ja rajaus.

Kartta 2. Tutkitun alueen ilmakuva.

Selvitystyön tarkkuudeksi määriteltiin viranomaisvaatimusten ja lainsäädännön edellyttämät inventoinnit. Niiden perusteella kootusta raportista tuli ilmetä, esiintyykö tutkimusalueella

- 1) luonnonsuojelulain 1096/1996 4 luvun 29 § mukaisia luontotyypppejä
- 2) metsälain 1093/1996 3 luvun 10 § mukaisia tärkeitä elinympäristöjä
- 3) vesilain 1961/264 1 luvun 15a, 17a § mukaisia luonnontilaisina säilytettäviä kohteita

- 4) uhanalaisluokituksen (Rassi et.al. 2010, Tiainen et.al. 2015, Liukko et.al. 2015) mukaisia lajeja
- 5) luontodirektiivin 92/43/ETY liitteen IV (a) mukaisia lajeja
- 6) lintudirektiivin 79/409/ETY liitteen I mukaisia lajeja
- 7) tai muita huomioitavia luontoarvoja

2. LUONTODIREKTIIVIN LIITTEEN IV (a) LAJIT

2.1 Liito-orava

Liito-orava (*Pteromys volans*) on Euroopan Unionin luontodirektiivin (92/43/EEC) liitteessä IV (a) mainittu uhanalainen laji. Luonnonsuojelulain (Luonnonsuojelulaki 1096/1996) 49.1 §:n mukaan em. luontodirektiivinliitteessä IV (a) mainitun liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen on kiellettyä. Liito-oravalle lajinomaisena käyttäytymispiirteensä on, että eläin ulostaa elinpiirillään olevien puiden tyvelle riisinjyväkokoisia papanoita. Erityisesti ulostepapanoita löytyy suurten kuusten ja haapojen tyviltä. Koska hämääksiivisen liito-oravan suora havainnointi on vaikeaa, perustuu lajin elinpiirin määrittäminen papanalöytöihin. *Tutkitulta alueelta ei löytynyt merkkejä lajin esiintymisestä*

2.2 Viitasammakko

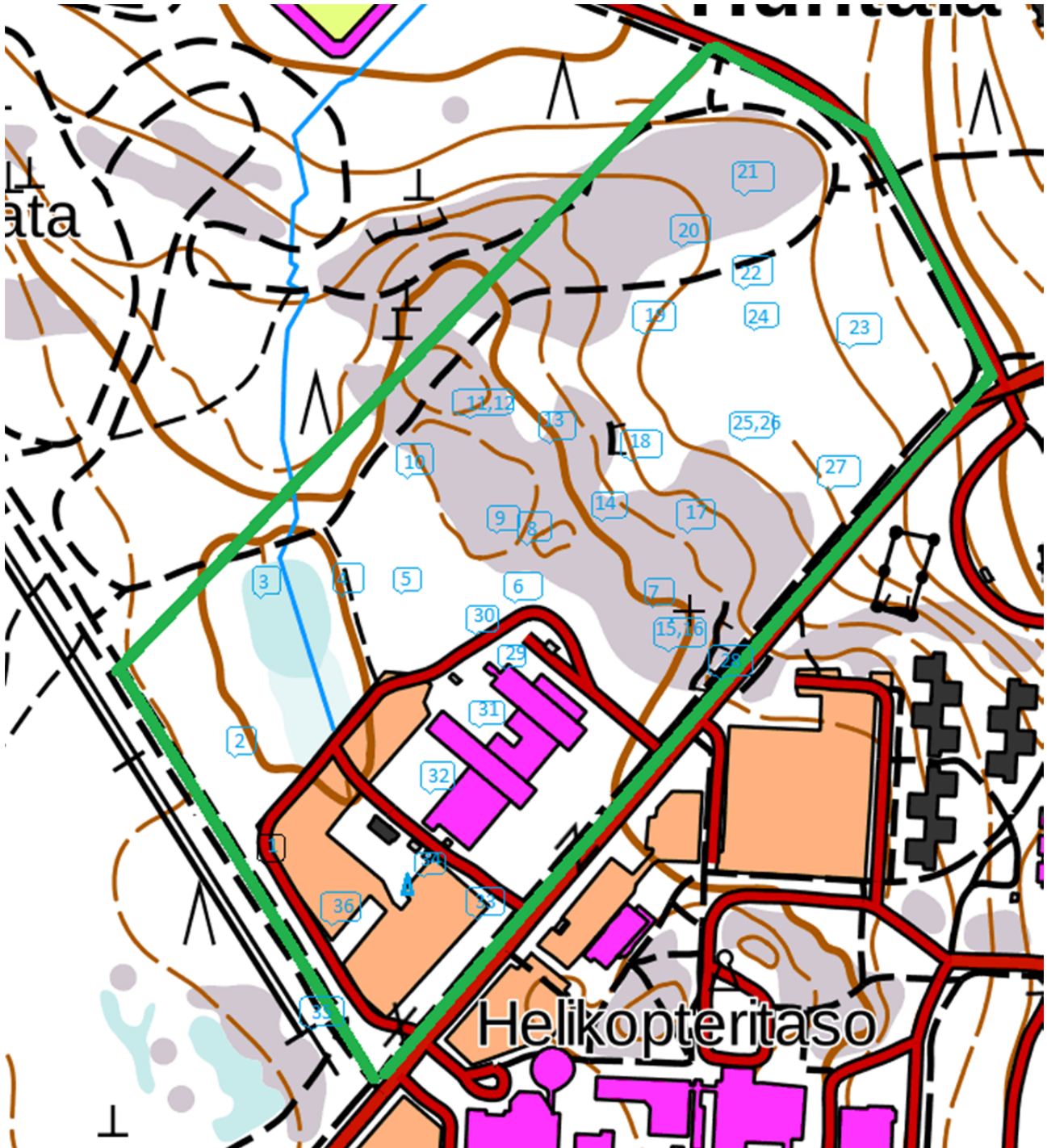
Viitasammakko (*Rana arvalis*) on tavallista sammakkoa (*Rana temporaria*) hieman pienikokoisempi aitosammakoihin (*Ranidae*) kuuluva laji. Viitasammakot suosivat elinympäristöinä rantoja, tuoreita kangasmetsiä, soita ja peltoja. Kutupaikakseen ne tarvitsevat vesistöjä ja tulvarantoja. Viitasammakko on Euroopan unionin luontodirektiivin (Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, liite IV a) suojaama laji, jonka kaikenlainen häirintä ja lisääntymis- ja levähdyspaikkojen heikentäminen ja hävittäminen ovat kiellettyä. *Tutkitulla alueella ei ole viitasammakolle sopivia lisääntymis- ja levähdyspaikkoja.*

2.3 Lepakot

Kaikki Suomessa tavattavat lepakkolajit (*Chiroptera*) ovat luonnonsuojelulain 38 §:n (Luonnonsuojelulaki 1096/1996) mukaan rahoitettuja. Lepakot kuuluvat myös EU:n luontodirektiivin (92/43/EEC) liitteessä IV (a) lueteltuihin lajeihin. Luonnonsuojelulain 49 §:n mukaan lepakoiden lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen ovat kiellettyä. *Alueella ei ole lepakoille soveltuvia lisääntymis- ja levähdyspaikkoja.*

3. TULOKSET

3.1 Alueen yleiskuvaus

Kartta 3. Kuvauspaikat valokuviin 1-36.

Terveystieteiden tutkimuskeskuksen
parkkipaikan ja Jouppilanvuoren
kuntoradan välissä kasvaa järeitä
mäntyjä ja koivuja. Ne muodostavat
selkeän suojavyöhykkeen ja rajaavat
maisemaa.

Kuva 1.

Kuva 2. Puustoltaan 60-80 vuotta vanhaa kuivaa kangasmetsää ja turvekangasta.

Kuva 3. Ojitetun isovarpurämeen keskellä on pienialainen avonevalaikku. Metsälain soveltamisalueilla se tulkittaisiin metsälain 10 §:n mukaisesti suojeltavaksi.

Kuva 4. Runsas polkuverkosto kertoo alueen olevan runsaassa virkistyskäytössä.

Kuva 5. Tutkitun alueen koilliskulmaa lukuun ottamatta metsät ovat puustoltaan vanhaa, ja metsien yleisilme on melko luonnontilainen.

Kuva 6. Terveystenhoito-oppilaitoksen pohjoispuolella oleva kivikkoalue. Lohkareet ovat pyöristyneitä, joten kyseessä saattaa olla vanha rantamuodostuma. Osa kivikosta on vaurioitunut oppilaitoksen piha-alueen laajennustöissä.

Kuva 7. Kallioalueella oleva jyrkännemuodostuma.
Jyrkänteiden korkeus 1,5- 2 m.

Kuva 8.

Kuva 9.

Laaja kallioalue, jossa paljaat avokalliolaikut ja puustoiset mäntyryhmät vuorottelevat. Puusto on pääosin vanhaa ja luonnontilaista. Metsälain soveltamisalueilla osa alueesta tulkittaisiin metsälain 10 §:n mukaisesti suojeltavaksi.

Kuva 10. Lohkareryhmä; korkeus 1,5 m.

Kuva 11. Jyrkänne; korkeus 1,5 m.

Kuva 12. Jyrkänne; korkeus 2m.

Kuva 13. Alueella on muutamia pienehköjä siirtolohkareita

Kuva 14. Kallioalueen pohjoisreunaa rajaava matala jyrkänne rajautuu kuivaan isovarpurämeeseen.

Kuvat 15 ja 16. Rikkonaista kallioaluetta, jossa luonnontilaista puustoa.

Kuva 17. Avokallioalueen sammal- ja jäkäläkasvustot ovat osin virkistyskäytön kuluttamia.

Kuva 18. Jyrkänne; korkeus 2,5 – 3 m.

Kuva 19. Kuntoradan varressa olevaa kangasmetsää

Kuva 20. Kuntoradan sisällä olevaa kuivaa ja karukko kangasta.

Kuva 21. Jouppilanvuoren kuntorata

Kuva 22. Avokallioalue kuntoradan sisäpuolella. Taustalla Alaseinäjoenkatu.

Kuva 23. Harvennushakattua kangasmetsää Koskenalantien ja Alaseinäjoentien nurkassa.

Kuva 24. Kuntoradan varren virkistysmetsää

Kuva 25.

Kuva 26.

Suurehko siirtolohkare tai kalliopaljastuma, jonka yläpinta on hioutunut jääkauden aikana. Kiven pinnassa erottuu mannerjään laajenemisvaiheessa syntyneet kulutusuurteet. Ne paljastavat mannerjään kulkeneen Seinäjoen ylitse länsiluoteesta itäkaakkoon noin 100 000 vuotta sitten. Geologisesti merkittävä kohde.

Kuva 27. Koskenalantien reunametsää.

Kuva 28. Koskenalantien varressa oleva kallioleikkaus. Kallion päällä kasvavassa männyssä on tuulenpesä. Männyllä tuulenpesät ovat mutaation aiheuttamia kasvupoikkeamia, ja samalla lähimaisemassa näkyviä erikoisuuksia.

Kuva 29. Maisemallisesti merkittävä suuri mänty.

Kuva 30. Puustoltaan vanhaa kangasmetsää sairaanhoito-oppilaitoksen luoteispuolella.

Kuva 31. Sairaanhoidon oppilaitoksen sisäpihalla olevassa metsäsaarekkeessa on vanhaa puustoa.

Kuva 32. Toisella sisäpihalla myös metsäsaareke, jossa järeitä mäntyjä ja kuusia.

Kuva 33. Sairaanhoito-oppilaitoksen ja Koskenalantien välissä on metsäkaistale, jossa kasvaa vanhaa puustoa. Puusto toimii hyvänä suojametsänä, ja rajaa pihapiiriä.

Kuva 34. Pihan nurkassa kasvaa komea kataja.

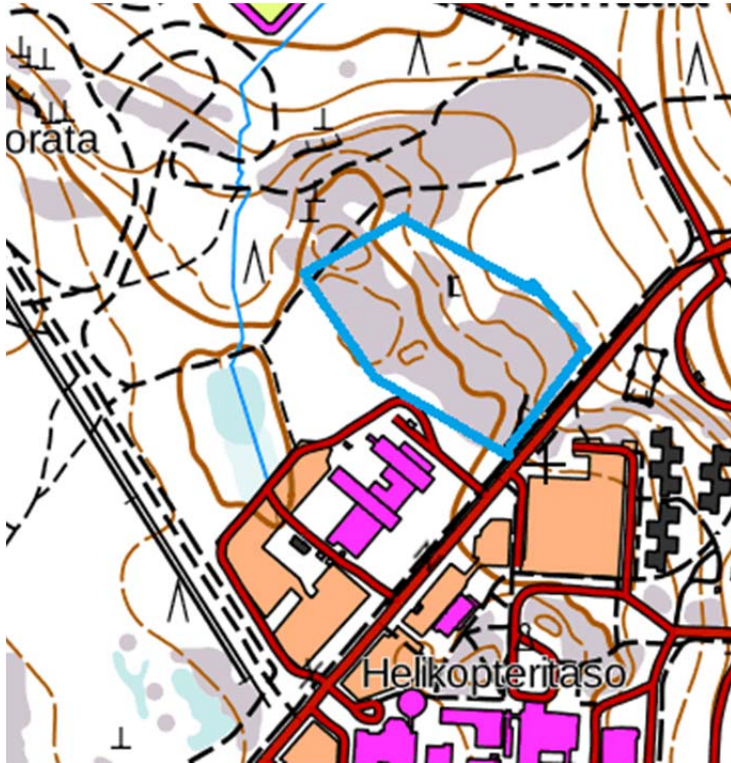
Kuva 35. Jouppilanvuorelle johtava kuntorata, ja sen vieressä oleva voimalinja.

Kuva 36. Sairaanhoidon oppilaitoksen parkkipaikka.

3.2.Yhteenveto huomioitavista luontoarvoista

A) Alueen keskiosissa olevalla kallioalueella on geologisesti merkittäviä pienkohteita, ja kalliot muodostavat maisemallisesti merkittävän osan suosittua virkistysaluetta.

B) Sairaanhoido-oppilaitoksen pihapiiriä ympäröi maisemallisesti arvokkaat puusaarekkeet.

C) Alueella paljon vanhaa puustoa.

D) Suosittu kuntorata sivuaa aluetta.